

MN. JOAN FEBRER ROTGER

Mn. Joan Febrer Rotger (Ferrerres, 1944) és rector de la Parròquia de Sant Bartomeu de Ferreries i Membre de Justícia i Pau Menorca. Col·laborarà, juntament amb altres membres d'aquesta entitat cristiana, en el **Full Dominical** a la secció "Querida Amazonia" amb reflexions sobre el Sínode de l'Amazònia i l'Encíclica *Laudato si'*.

Quin va ser l'objectiu del Papa amb el Sínode de l'Amazònia?

-El 19 de gener de 2018, en una visita a terres amazòniques del Perú, el Papa Francesc expressà la seva inquietud per la situació dels pobles indígenes de l'Amazònia. Allà començà la gestació del Sínode que se celebraria a Roma del 6 al 27 d'octubre del 2019; amb l'objectiu de cercar «nous camins per a l'Església a l'Amazònia i per a una ecologia integral». L'assemblea anà precedida d'una àmplia participació de laics i pastors, sobretot de l'Amazònia, guiats per un document de treball a fi de recollir el màxim d'aportacions.

Per què justament sobre l'Amazònia?

-Com a bon pastor de l'Església catòlica, el Papa era coherent amb la seva decidida opció pels descartats, els oblidats en les decisions que els afecten sovint negativament. Alguns, dins i fora de l'Església catòlica, s'hi han oposat frontalment, perquè no sintonitzen amb aquesta sol·licitud evangèlica del Papa.

Ha donat o està donant els fruits esperats aquest Sínode?

-El primer fruit es veu en la seva mateixa realització. Els fruits els podem veure també en l'abnegada entrega dels qui ja hi fan feina, entre altres, el recent finat bisbe Casaldàliga de la comunitat del Mato Grosso, o en l'Equip Missioner Itinerant on hi ha el nostre paísà n'Óscar González. El passat 2 de febrer, el Papa Francesc feia pública l'Exhortació Apostòlica «Querida Amazonia» on recull el resultat del camí sinodal i l'ofereix a tota l'Església, i, especialment, a les comunitats amazòniques, la convocatòria a fer realitat els seus somnis: social, cultural, ecològic, eclesial. L'Exhortació obre nous camins no sols per a l'Amazònia sinó per a totes les comunitats cristianes perquè encarnem, en les plurals realitats on vivim, l'evangeli alliberador del nostre Messies Jesús.

Com podem conèixer de prop l'Exhortació «Querida Amazonia»?

-La delegació de comunicació de la diòcesi ha encarregat a Justícia i Pau la seva divulgació a través d'una sèrie d'escrits quinzenals durant el proper curs; volen ser una invitació a llegir sencer el document i a fer-ne objecte d'estudi i d'aplicació a la nostra realitat, en la línia dels interessants missatges del Papa Francesc tant en l'«Evangelii gaudium» com en la «Laudato si'».

Toni Olives

full dominical

Església de Menorca

Número 1990 - Any XXXIX - 20 setembre 2020

paraules del bisbe

UNA IGLESIA SAMARITANA

† Francesc, obispo de Menorca

Queridos diocesanos:

El programa pastoral de nuestra Diócesis tiene como objetivo el presente curso "crecer como Iglesia samaritana". Pero ¿qué significa ser una Iglesia "samaritana"? Repasemos la parábola de Jesús, tal como la cuenta San Lucas (10, 25-37), para descubrir lo que esto quiere decir.

En la parábola descubrimos que una Iglesia samaritana es una Iglesia que está atenta al sufrimiento de los demás, una comunidad que no ignora el dolor del prójimo ni hace oídos sordos a su abandono. Mientras que dos personajes respetables, como el sacerdote y el levita, pasan de largo ante el hombre herido y no lo auxilian, un extranjero -considerado cismático- como es el samaritano advierte su presencia. La parábola no revela las causas por las que los dos primeros pasan sin detenerse. Quizás andaban muy ocupados en sus cosas o tenían prisa por ir al templo o puede ser que tuvieran miedo de ser también ellos apaleados por algún bandido. El hecho es que sólo aquel samaritano descubre al hombre que ha sido robado y golpeado. El Papa Francisco saca esta conclusión: "No lo olvidemos jamás: ante el sufrimiento de tanta gente agotada por el hambre, por la violencia y la injusticia, no podemos permanecer como espectadores. ¡Ignorar el sufrimiento del hombre, ¿qué cosa significa? Significa ignorar a Dios!" (Audiencia 27-4-16).

En segundo lugar, una Iglesia samaritana es una Iglesia que se compadece del que sufre. Dice el Evangelio que el samaritano "lo vio y se conmovió"

(v.33); aquel hombre al que los judíos solían despreciar es quien tiene compasión: se le rompe el corazón ante aquel dolor; sus entrañas se conmueven. Así es precisamente como actúa Dios, que se compadece de la humanidad herida y la auxilia. Compadecerse es padecer con el otro, compartir sus sentimientos. Comentando esta parábola decía Benedicto XVI que la clave de la caridad en la Iglesia reside en tener "un corazón que ve" (Deus Caritas est, 31).

Finalmente, una Iglesia samaritana traduce esos sentimientos en gestos de misericordia. Es lo que hizo el samaritano: vendó las heridas de aquel hombre, lo llevó a un albergue, lo cuidó personalmente y proveyó a su asistencia. Esto significa que la compasión no puede ser un sentimiento vago, sino que se ha de traducir en compromiso por atender al otro. El amor de verdad no queda solo en buenas intenciones sino que supone asumir el riesgo de cuidar de los demás. El amor se traduce en compromisos prácticos y concretos respecto de los que sufren.

Esta parábola de Jesús nos enseña, por tanto, que ser Iglesia samaritana significa

ser Iglesia sensible al sufrimiento de los demás, que se conmueve ante el dolor ajeno y que busca los medios para sanarlo. Una Iglesia samaritana es aquella que reconoce a todo hombre como su prójimo y le ama quien quiera que sea. Si así actúa, entonces esta comunidad, aunque sea pequeña y sencilla, será para los demás signo de un Dios que es todo Él misericordia.

Eugène Delacroix, (1798 – 1863)
El buen samaritano, 1849

Diumenge XXV de Durant l'Any

Cicle A

Lectura del llibre del Profeta Isaïes 55, 6-9

Cercau el Senyor ara que es deixa trobar, invocau-lo ara que és a prop. Que els injusts abandonin els seus camins, i els homes malèfics els seus propòsits; que es convertesquin al Senyor i s'apiadarà d'ells, que tornin al nostre Déu, tan generós a perdonar. Perquè els meus pensaments no són els vostres i els vostres camins no són els meus, diu l'oracle del Senyor. Els meus camins i els meus pensaments estan per damunt els vostres, tant com la distància del cel a la terra.

Salm responsorial 144

R: **El Senyor és a prop dels qui l'invoquen.**

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filips 1, 20c-24.27a

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu 20, 1-16a

En aquell temps Jesús digué als seus deixebles aquesta paràbola: "Amb el Regne del cel passa com amb un propietari que sortí de bon matí a llogar treballadors per a la seva vinya: va fer tractes per un jornal, i els envià a la seva tasca. Sortí altra vegada a mig matí, en trobà d'altres a la plaça sense feina i

els digué: Anau també vosaltres a la meva vinya; vos pagaré allò que sigui just. I ells hi van anar. Devers migdia i a mitjan capvespre, tornà a sortir i va fer lo mateix. Una hora abans de la posta del sol, encara en trobà d'altres i els digué: ¿Què feis aquí tot el dia sense treballar? Ells li contesten: Es que ningú ens ha llogat! Els diu: Anau també vosaltres a la meva vinya! L'horabaixa, l'amo de la vinya digué a l'encarregat: Crida els treballadors i paga'ls el jornal. Comença pels qui han vingut més tard, i acaba pels primers. Vingueren, per tant, els qui feia una hora que treballaven, i cobraren el jornal sencer. Quan tocava als primers, es pensaren que cobrarien més, però van cobrar el mateix jornal. En veure això, remugaven i deien al propietari: Aquests darrers han treballat només una hora i els pagues igual que a nosaltres, que hem hagut de suportar tot el pes de la jornada i la calor. Ell va respondre a un d'aquests: Company, ¿quin mal t'he fet? ¿No havíem fet tractes per un jornal? Doncs, pren allò que et toca i vés-te'n. A aquest darrer jo li vull donar igual que a tu. ¿Que no puc fer allò que vull a ca meva? ¿Tens enveja perquè jo som generós? Així els darrers passaran a primers, i els primers, a darrers."

Lectura del libro de Isaías 55, 6-9

Salmo responsorial 144

R: **Cerca está el Señor de los que lo invocan.**

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses 1, 20c-24. 27a

Hermanos: Cristo será glorificado en mi cuerpo, por mi vida o por mí muerte. Para mí la vida es Cristo, y el morir una ganancia. Pero, si el vivir esta vida mortal me supone trabajo fructífero, no sé qué escoger. Me encuentro en esta alternativa: por un lado, deseo partir para estar con Cristo, que es con mucho lo mejor; pero, por otro, quedarme en esta vida veo que es más necesario para vosotros. Lo importante es que vosotros llevéis una vida digna del Evangelio de Cristo.

Lectura del santo Evangelio según san Mateo 20, 1-16

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos esta parábola: «El reino de los cielos se parece a un propietario que al amanecer salió a contratar jornaleros para su viña. Después de ajustarse con ellos en un denario por jornada, los mandó a la viña. Salió otra vez a media mañana, vio a otros que estaban en la

plaza sin trabajo, y les dijo: "Id también vosotros a mi viña, y os pagaré lo debido" Ellos fueron. Salió de nuevo hacia mediodía y a media tarde e hizo lo mismo. Salió al caer la tarde y encontró a otros, parados, y les dijo: "¿Cómo es que estáis aquí el día entero sin trabajar?". Le respondieron: "Nadie nos ha contratado". Él les dijo: "Id también vosotros a mi viña". Cuando oscureció, el dueño dijo al capataz: "Llama a los jornaleros y págales el jornal, empezando por los últimos y acabando por los primeros". Vinieron los del atardecer y recibieron un denario cada uno. Cuando llegaron los primeros, pensaban que recibirían más, pero ellos también recibieron un denario cada uno. Al recibirlo se pusieron a protestar contra el amo: "Estos últimos han trabajado sólo una hora, y los has tratado igual que a nosotros, que hemos aguantado el peso del día y el bochorno". Él replicó a uno de ellos: "Amigo, no te hago ninguna injusticia. ¿No nos ajustamos en un denario? Toma lo tuyo y vete. Quiero darle a este último igual que a ti. ¿Es que no tengo libertad para hacer lo que quiera en mis asuntos? ¿O vas a tener tú envidia porque yo soy bueno?". Así, los últimos serán primeros y los primeros, últimos».

evangeli i vida

La justícia fa comparacions; la generositat, no

Vicent Llabrés

Aquesta paràbola que l'evangeli ens proposa aquesta setmana la va dir Jesús com a resposta a una pregunta que li havia fet Pere a Jesús: "Mira: nosaltres ho hem deixat tot per venir amb tu. Què ens toca-rà?" (Mt 19,27)

Jesús li contesta que la paga serà generosa, però al final del text d'avui afegeix unes paraules misterioses: "Els darrers passaran a primers, i els primers, a darrers".

La paràbola d'avui, entre altres coses, vol mostrar-nos el que significa tenir "absoluta confiança en la Paraula del

Senyor". Si ens fixem, veurem que només als primers els va dir quant els havia de pagar, açò és un denari (és a dir el que un jornalier guanyava en aquell temps, el necessari perquè una família visques un dia); als altres els va dir: "us pagaré el que sigui just". Amb aquesta promesa es van anar a treballar.

Un dels ensenyaments d'aquest pasatge és que la justícia de Déu no és matemàtica i va molt més enllà de la nostra pobra justícia humana, i que la seva paraula és de fiar, més enllà del que nosaltres poguéssim pensar.

La paràbola d'avui ens adverteix que per "fer comunitat" hem de excloure les comparacions entre noltros. "Ser comunitat" és impossible sense una actitud de generositat inspirada en l'amor. Hem d'anar més enllà de la justícia o de la legalitat.

Quan llegim les promeses fetes per Jesús, hem de pensar sempre que la realitat és molt més gran del que la paraula expressa. Déu és l'amo, el nostre "propietari que va sortir de bon matí a llogar treballadors per a la seva vinya". La vinya (és a dir, la vida, el cel...) és d'Ell; a noltros se'ns hi convida.

L'origen del Moviment Escolta

Fa un temps als infants no se'ls donava cap importància fins que no arribaven a l'edat adulta. És poc abans del segle XIX quan es comença a valorar com cal la infància, i la seva educació i pedagogia es posen de moda. I en aquesta època també neix l'educació en el lleure. El 1907 de la mà de Baden-Powell neix l'escoltisme a Anglaterra. 7 anys abans, a partir d'uns fets succeïts a Mafeking (actual Rep. Sudafricana), el fundador de l'escoltisme havia descobert la importància de confiar en els nois i donar-los responsabilitats a la vista dels

excel·lents serveis que havien desenvolupat fent tasques de correus, ordenances, bombers... durant el setge de la ciutat.

En tornar a la seva terra va editar el llibre **"Scouting for Boys"** i la revista **"The Scout"** amb l'objectiu de destacar la importància del joc com a eina educativa i de la vida a l'aire lliure en contacte amb la natura, organitzant-se en petits grups amb un d'ells com a dirigent, i així arribar al major nombre de nois per convertir-los en bons ciutadans. Abans de fer les publicacions decideix

posar-ho en pràctica i és així com parteix amb 24 nois de diverses procedències i grups socials a l'illa de Brownsea i crea el primer campament escolta. De la mà de Lady Olave Saint Claire es va crear la secció femenina de l'escoltisme el 1912. El 1913 arriba el moviment a Menorca. Baden Powell deia: **"La religió no "entra" dins l'escoltisme, sinó que n'és una part substancial i essencial"**.

Extret del Mussol 41 Educació n°3

vaig estar malalt i em visitàreu

Jesús curaba todo tipo de enfermedades

La Bíblia profetitzó que el Mesías vendria al mundo y liberaría a la humanidad de las enfermedades, del sufrimiento y de la muerte. Jesús cumplió esas profecías y muchas otras. Según **Mateo 4:23-24**, en su ministerio público, **Jesús sanaba todo tipo de enfermedad, dolor, condición física o espiritual**.

Su capacidad de sanar y curar a hombres y mujeres con diversas dolencias y enfermedades lo constituyó un hombre con

dones divinos. Cuando muchos le profesaban su agradecimiento y reconocimiento a esa bondad, Jesús les recordaba que este don venía de Dios, su Padre. A lo largo de los Evangelios, vemos diferentes enfermedades que son curadas mediante el poder de Cristo: posesiones diabólicas, parálisis, ceguera, lepra, fiebre, sordera, mudéz.

Siguiendo el ejemplo de su Maestro, la tarea de la Iglesia se orienta a acompañar a los enfermos y necesitados en su deseo de encontrar salud corporal y espiritual en

Dios.

La Iglesia sabe que debe mirar y acompañar a los enfermos con la misma mirada llena de ternura y compasión que su Señor, para responder a este don de curación.

La Pastoral de la Salud sigue siendo, por tanto, una misión necesaria y esencial que hay que vivir con renovado ímpetu tanto en las comunidades parroquiales como en los centros de atención médica.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salms de la 1ª Setmana:

Dg.20, XXV de Durant l'Any: Is 55, 6-9 / Sal 144 / Fl 1, 20c-24. 27a / Mt 20, 1-16a.

DI. 21, Sant Mateu, apòstol i evangelista (F): Ef 4, 1-7, 11-13 / Sal 18 / Mt 9, 9-13.

Dt. 22, Beat Josep Maria Castell i Camps, prevere i màrtir (MLL): Pr 21, 1-6, 10-13 / Sal 118 / Lc 8, 19-21.

Dc. 23, Sant Pius de Pietrelcina, prevere (MO): Pr 30, 5-9 / Sal 118 / Lc 9, 1-6.

Dj. 24, Mare de Déu de la Mercè (MLL): Eccl 1, 2-11 / Sal 89 / Lc 9, 7-9.

Dv.25, Fèria: Eccl 3, 1-11 / Sal 143 / Lc 9, 18-22.

Ds.26, Sant Cosme i Damia, màrtirs (MLL): Eccl 11, 9-12, 8 / Sal 89 / Lc 9, 43b-45.

Dg. 27, XXVI de Durant l'Any: Ez 18, 25-28 / Sal 24 / Fl 2, 1-11 / Mt 21, 28-32.

Temps de la Creació: Jubileu per la Terra

Cada any, de l'1 de setembre al 4 d'octubre, els cristians d'arreu del món estem cridats a aprofundir la nostra relació amb el Creador, amb tots els nostres germans i amb tota la creació. El lema d'enguany: **"Jubileu per la Terra"** ens convida a renunciar al consum excessiu i als sistemes econòmics basats en el creixement econòmic constant a costa de la Terra i dels pobres. El Jubileu és un temps de descans per a la terra de la constant explotació, per restaurar els ecosistemes i les persones.

Us convidam a participar i a aprofundir les lectures del diumenge a partir de les aportacions de l'enciclica *Laudato si'*. Poden ser útils per preparar la celebració pròpiament dita (monicions, homilia, pregària...) o bé es pot utilitzar per reflexionar a nivell individual o en petit grup (Revisió de vida, Estudi d'Evangelis, catequesi d'adults, etc.).

Podeu trobar els materials al següent enllaç: <http://www.justiciaipau.org/ecoparroquies/laudato-si-a-les-celebracions-dominicals/>

Comissió Justícia i Pau Menorca

Foto: Toni Barber

Misses d'hivern

A partir d'aquest diumenge 20 de setembre començarà a regir l'horari de misses d'hivern. Trobareu tots els horaris a les vostres parròquies i a la nostra web:

bisbatdemenorca.org

Voluntariat Escoltes de Menorca

L'entitat diocesana cerca voluntaris, caps i monitors per als diferents agrupaments de Menorca. Si teniu més de 18 anys i el compromís d'educar en valors a infants i joves per construir un món millor, us animam a formar part. Si esteu interessats escriviu a: escoltes@escoltesmenorca.org o telefonau al **971 368 863**.

Matrícula ISCREB

L'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona és un centre d'estudis que promou la formació teològica dels laics i ajuda a formar als professors de religió. La matrícula per als estudis virtuals d'aquest curs està oberta fins al 28 de setembre. La matrícula del segon semestre estarà oberta de l'1 al 16 de febrer de 2021. Més informació al **934 541 963**.

Fiesta de San Vicente de Paul

Las Hijas de la Caridad invitan a todos los miembros de la familia vicenciana y demás fieles a la Eucaristía del próximo domingo 27 de septiembre, que se celebrará a las 12 h en la parroquia de la Concepción de Mahón.

Notícies nostres

Activitats d'estiu a les parròquies

Una de les activitats principals d'aquest estiu ha estat el recorregut de part del Camí de Santiago, en un primer tram des de Ponferrada a Sarria (Lugo), una activitat en la qual van participar 19 joves de diferents parròquies de la diòcesi. Així mateix, moltes parròquies han organitzat, com és costum cada estiu, diferents activitats, excursions i acampades amb el desig de convida amb els nostres infants i joves. Tot i la pandèmia, la nostra Església sabia que era essencial seguir obrint espais de trobada per a tots ells durant els mesos d'estiu.

El club parroquial de Sant Esteve va realitzar una ruta pel Camí de Cavalls, del dia 2 al 5 d'agost, en la qual van participar uns 40 fillets, joves i monitors. A la parròquia de Sant Rafel han estat importants les activitats organitzades pels escoltes de la parròquia amb campaments durant tot el mes d'agost a la casa d'Es Banyul, a prop de Son Saura. Van acompanyar als joves 4 monitors adults i 5 caps joves de l'agrupament escolta.

També destaquen les activitats que ha organitzat el Centre Catequístic de Sant Miquel, amb la participa-

Foto: Bisbat de Menorca

ció d'un total de 73 infants i joves d'entre 7 i 17 anys. Han realitzat diferents rutes pel Camí de Cavalls i campaments d'estiu a Torralbet, a Macarella. També a la parròquia de Sant Bartomeu de Ferreries han organitzat activitats a l'aire lliure, amb una caminada a Binicalsitx i la pujada a l'Ermita el 15 d'agost. Finalment, el Casal d'Estiu de Calós un cop més ha obert les seves portes amb un total de 100 fillets i adolescents inscrits al Casal d'Estiu i al Campus esportiu respectivament. En tots els casos, la feina dels monitors ha estat essencial per acompanyar als fillets i joves, i per a garantir l'organització i les mesures de seguretat necessàries.

Sonia Febrer Romero

Comencen els tallers de formació de Càritas Menorca

Càritas Menorca ha organitzat diferents tallers per promoure la formació i l'ocupació. Aquests tallers compten amb el suport d'entitats públiques com el SOIB, i s'efectuen principalment en dos seccions: un curs de fusteria i un curs d'operari de botiga. És el quart any consecutiu que s'organitza el curs de fusteria, amb una durada de 3 mesos i amb l'objectiu que els alumnes adquireixin les habilitats i els coneixements fonamentals de l'ofici de fuster. Les darreres setmanes del curs, els alumnes podran realitzar un projecte personal de fusteria, posant en pràctica així els coneixements adquirits. El segon curs que s'ha posat en marxa és el d'operari de botiga, per a persones que es troben en atur. Aquest curs inclou una formació tant teòrica com pràctica, amb pràctiques a diferents empreses de la nostra illa. Càritas Menorca continua així amb iniciatives que ajuden a les persones a formar-se i a trobar millors oportunitats en el món laboral.

El bisbe Francesc beneeix els nous vitralls del Santuari del Toro

El diumenge passat el bisbe Francesc va beneir els nous vitralls del Santuari de la Mare de Déu del Toro. Com va expressar el nostre bisbe durant l'acte, va ser l'any 2018 amb la celebració del 75 aniversari de la coronació canònica de la Verge de la Muntanya del Toro quan va sorgir la idea d'embellir el Santuari instal·lant uns vitralls en els amplis finestres que donen llum al temple. Aquests 4 nous vitralls han estat finançats per la fundació ASMAR - Catalina Mercadal i narren fets centrals de la vida de la Mare de Déu. Els fidels ja poden visitar aquestes noves vidrieres que donen més llum i espiritualitat al Santuari.

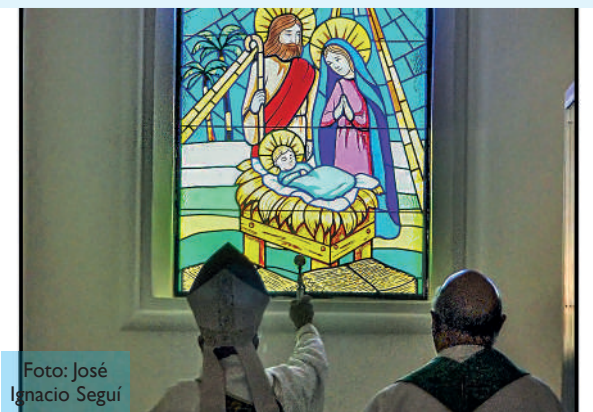

Foto: José Ignacio Seguí